

Forfatter: Flemming Lundgreen-Nielsen

Titel: Udrag fra N. F. S. Grundtvig

Citation: Flemming Lundgreen-Nielsen: "N. F. S. Grundtvig", i Flemming Lundgreen-Nielsen: *N. F. S. Grundtvig*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/text/adl-authors-grundtvig-p-shoot-idm139787859167152.pdf>
(tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig

Nordens Myther fra 1864 er en digtkreds, som i 18 digte med vekslende versmåål genfortæller asalæren, med stadigt henblik på modstand mod tysk væsen, hvorved Grundtvig forstår selvhed og åndløs fornuft. *Havamaal. Et Læredigt* fra 1866 er ikke en efterligning af eddadigtet *Hávamál*, men et belærende kvad på intet mindre end 1019 6-linjede strofer - de første 218 daktyliske, resten trokæiske - om åndsmenneskets vilkår, især med vægt på ordets historie, væsen og funktion. Endelig stammer *Højnordens Rimkrønike. Hundedagene 1867* (dvs. perioden 24.7.-24.8.) fra Grundtvigs sidste sindssygeår. Det er en gengivelse i 47 digte af nordisk sagnhistorie og historie fra aserne til Frederik VII. Der gennemføres ikke ét metrisk mønster, men veksles mellem rimkrønike-monologiske tekster (25) og tekster fortalt i 3. person (21), hvortil kommer 1 ubestemmelig. Disse tre omfattende digtninge blev først trykt i 1930 (PS IX 137-265, 293-499 og 499-607). Der er ingen forklaring fra Grundtvigs side på, hvorfor han lod dem ligge. Ville de måske i 1860'erne have virket som et for fjernt ekko fra romantikkens gennembrud et halvt århundrede tidligere? I sin nye fortale til 2. udgave i 1861 af *Optrin af Nordens Kæmpelivindrømmer* Grundtvig i hvert fald, at nordiske myter og oldsagn ikke længere er på den litterære dagsorden, skønt mange emner står tilbage at gendigte (US I 745-748). På den anden side havde den gamle Grundtvig mange tilhængere, som ivrigt tog hans skrifter til sig, så han kan næppe have haft på fornemmelsen, at han savnede et publikum. Ingen af disse tekster har fået den ønskværdige behandling i Grundtvig-forskningen.